

заемъ и повратъ на книгата; тѣзи неприятности бѣха за мене толкова по-тежки, че въ шпанния у насъ правилиникъ № 2 приети сѣтъ мене редъ не бѣ съ нищо защитенъ. Поради това уведохъ въ правилиника С нѣколко параграфа, съ които мислехъ да се създаде у публиката постепенно единъ навикъ, що насетнѣ до сущъ не би отказалъ, че за него се прѣдписва нѣкое правило. Навикътъ за редовностъ, породенъ възъ основата на библиотечния правилиникъ, спада сѣщо въ отрицателната страна отъ способа за лесна послуга на публиката съ библиотечния билетъ.

На първо мѣсто тука стои обстоятелството съ просрочката на заемитъ книги. Периодичните издания, които едвали сѣ били придобани отъ маситъ въ читалището трѣба да се повръщатъ сѣдѣ не повече отъ 7 дена; това се налага вече и отъ интереса, който тѣ иматъ за публиката и биватъ поради това отъ нѣ-вече дуринъ искани доказателства сѣ още прѣтени (С, §. 4.); а другитъ заемни навѣнъ издания трѣба да се връщатъ сѣдѣ мѣсець вѣрнее тутаки. Ако повратътъ на кое да било заемно издание се забави сѣдѣ уредения за него срокъ (С, §. 4; §. 20.), библиотеката напомня съ писма на заимачитъ, и за туй, че е длъженъ да имъ праща въ тия случаи формални писма ^(напомнимъ писмо) и да ги дуринъ трѣба сѣдѣ ^(С, §. 21.) трѣба да платятъ въ полза на библиотеката 25 стотинки за писмото и 50 ст. глоба. Писмата, като има да се разнасятъ въ София, могатъ да бѣдѣтъ вѣрнее на заимачитъ още въ сѣдмия денъ, когато сѣ били издадени, и заемитъ книги могатъ още тогава да бѣдѣтъ повръщени. Понѣе тая денъ се сѣбѣта просто за просрочка, сторена отъ извѣстна ѣ невнимателностъ на заимача, глобата за него трѣба да е различна и по характеръ и по количество отъ глобата за сѣдмий денъ, когато и подиръ приетото напомняне отъ страна на библиотеката заимачитъ по неимаренье продължава още да не връща заемитъ книги. Глобата за такива дни опрѣдѣляхъ подъ име „наказаника“ по 25 стотинки за вѣркой денъ, а глобата отъ 50 стот. просто заради сторената просрочка наричахъ „основна глоба“. Но за да не се оставя и нататѣкъ голѣмо поприще на подобна неимаривостъ, тя се ограничава така, че ако трае петъ деня сѣдѣ напомнителното писмо, дѣ заимача се взема още други видъ „основна глоба“ отъ 1 левъ, която се подновява и нататѣкъ за вѣркой сѣмѣтени петъ деня, ако книгата все още не сѣ върне тѣ. Основната глоба отъ 50 ст. просто за просрочката е първа, а вситъ остатки по 1 левъ (зарадъ неимаривостъ) се брѣдѣтъ редовнъ, спроти повтарянитъ разрѣби отъ петъ деня, като втора, третѣ и итн. основна глоба.

Най-дългото вѣрнее, до когато една заемна изъ библиотеката книга бива да остане въ просрочка у заимача, а установява отъ обстоятелството, че каквото и да е станѣло съ заемната книга, библиотеката трѣба да го узнае вѣрнее въ единъ мѣсець, и ако е книгата повръщена или изгубена, да се погрижи тутаки да дотѣкне изѣтата или загубата. Откакъ се испрати на заимача първото напомнително писмо, забави ли тоу да си повърне заемитъ книги още три седмици, нѣму се напомня съ второ писмо, за което има да плати на сѣдмия пакъ 25 стот., а на третия денъ сѣдѣ това се призовава по